

Sygn. akt I CZ 51/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa R. U.

przeciwko S. K., P. K. i K. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 września 2016 r.,

zażalenia powoda na wyrok Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 grudnia 2015 r.,

**uchyła zaskarżony wyrok, pozostawiając rozstrzygnięcie
o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu
kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2015 r. Sąd Apelacyjny, na skutek apelacji pozwanych, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c., uchylił wyrok Sądu Okręgowego w W. utrzymujący w całości w mocy nakaz zapłaty i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku, w postaci nierozpoznania istoty sprawy przez Sąd pierwszej instancji, Sąd Apelacyjny dopatrył się w braku analizy spotkania stron, które miało miejsce 28 listopada 2011 r. W uzasadnieniu wskazał, że na spotkaniu, poświęconym rozliczeniu określonych robót budowlanych, strony czyniły także dalsze ustalenia, które nie zostały przez Sąd Okręgowy jednoznacznie rozważone i przesądzone. Po rozważeniu tych kwestii i w zależności od ich wyników możliwe jest - zdaniem Sądu Apelacyjnego - rozpoznanie istoty sprawy przez odpowiedź na pytanie, czy powodowi należne jest wynagrodzenie z tytułu prac objętych fakturą i czy stało się ono wymagalne. Dopiero w razie pozytywnej odpowiedzi należy odnieść się do dokonanego przez pozwanych potrącenia.

W zażaleniu powód zarzucił naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie nierozpoznania istoty sprawy. Wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy temu Sądowi w celu ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasadniczym celem postępowania apelacyjnego jest ponowne i wszechstronne wyjaśnienie sprawy pod względem faktycznym i prawnym. Z uwagi na rozpoznawczy charakter apelacji uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania może nastąpić jedynie wyjątkowo, tj. w razie stwierdzenia nieważności postępowania (art. 386 § 2 k.p.c.), w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości (art. 386 § 4 k.p.c.). Nierozpoznanie istoty sprawy zachodzi wówczas gdy sąd nie zbadał podstawy merytorycznej dochodzonego roszczenia, jak również gdy pominął merytoryczne zarzuty pozwanego w następstwie błędnej oceny, że istnieje przesłanka materialnoprawna unicestwiająca roszczenie albo wykluczająca jego

skuteczne dochodzenie (zob. postanowienie SN z dnia 5 marca 2015 r., V CZ 126/14, niepubl.). Niewyczerpanie oferowanych przez strony dowodów może więc stanowić nierozpoznanie istoty sprawy wówczas, jeżeli zmierzały one do wykazania przesłanki unicestwiającej roszczenie, co w okolicznościach sprawy nie zachodzi. Niewyjaśnienie okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy nie jest równoznaczne z nierozpoznanie jej istoty (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1999 r. II UKN 589/98, OSNP 2000, nr 12, poz. 483). Nie stanowią tym samym podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku wady postępowania przed sądem pierwszej instancji polegające na poczynieniu niekompletnych ustaleń faktycznych (zob. postanowienie SN z dnia 28 maja 2013 r., V CZ 8/13, nie publ.).

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy w uwzględnieniu zażalenia orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

kc

jw